

FNL I NORGE

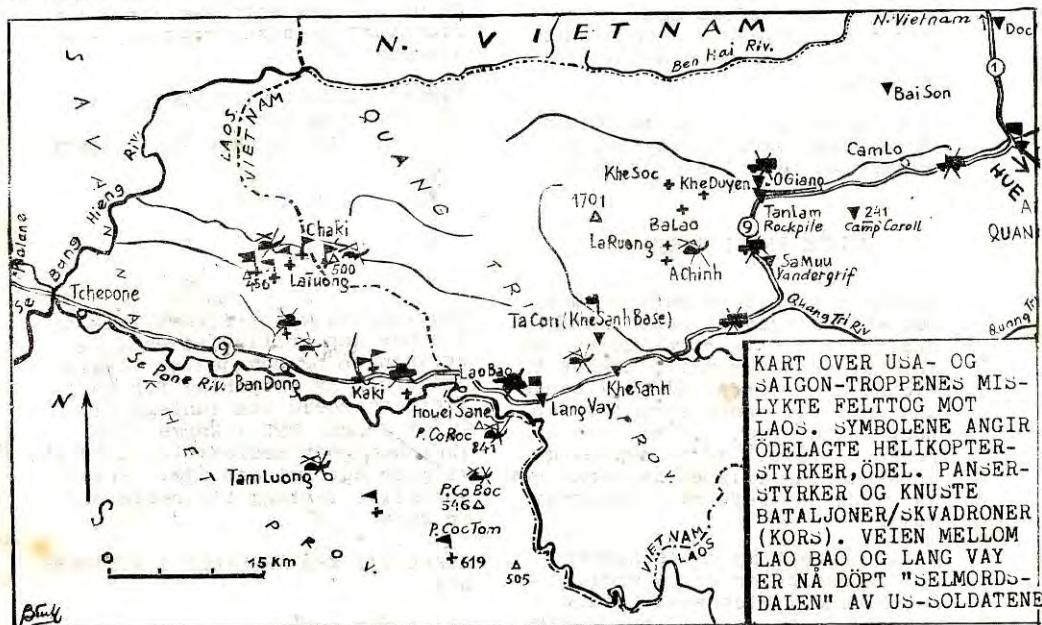
MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

AV INNHOLDET:

Invasjonen i Laos
Anerkjennelse av DRV !
Om 1.mai

2

1971

SPESIALNUMMER:

OM DE SISTE HENDINGENE I INDO-KINA OG I NORGE; TIL BRUK FOR AKTIVISTENE I ARBEIDET I VIETNAM-UKA.

Red. og ansv. utgiver: Tore Sivertsen
Adr.: Solkom, boks 558, Sentrum, Oslo 1

INNHold:

Invasjonen i Laos	s. 3
Anerkjennelse av DRV !	s. 6
1.mai - en viktig dag for anti-imp. arbeid !	s.10
Bruk Frigjøringsfondet i propagandaen !	s.12

FNL I NORGE 2/71 - ET BRUKSNUMMER FOR AKTIVISTENE !

Grunnen til at vi sender ut dette lille nummeret er den endrede situasjonen i Indo-Kina etter USA- og Saigon-troppenes totale nederlag i Laos, og i Norge etter regjeringsskiftet. Landsstyret og redaksjonen av FNL i Norge mener aktivistene kan ha bruk om stoff om disse hendingsene slik at de kan få studert og drøftet dem, og dermed stå sterkere i diskusjoner med folk under arbeidet i Vietnam-uka.

Forutsetninga for at dette nummeret skal være til nytte, er derfor at det blir skikkelig

spredd til og lest av alle aktivistene. Grunnlaget for Solkoms styrke er de enkelte aktivistenes arbeid. Aktivistene må ikke bare kunne selge FV, de må kunne ta opp den muntelige propagandaen --forklare ting sjøl. Det er ofte mest på den måten en får folk med seg. Og skal aktivistene være i stand til å overbevise folk, må de sjøl ha satt seg inn i og diskutert de siste viktige hendingsene.

ENHVER FNL-AKTIVIST BØR BLI EN
GOD PROPAGANDIST.
LES,DISKUTER OG BRUK FNL I NORGE.

NESTE FNL I NORGE

kommer i første halpart av mai. Det er meningen at dette nummeret skal ha med et kort bilde av hva som har skjedd rundt i landet i Vietnamuka. Derfor må folk sende inn en eller annen form for rapport innen 1.mai. Om en ikke rekker å få til en fullstendig oppsummering i løpet av denne uka så gi oss et referat i telegram stil.

Blant andre ting dette nummeret vil inneholde er en behandling av forholdene i Vietnam-arbeidet i Sverige og Danmark. I begge våre naboland har det i det siste skjedd ting Solkom bør ta lærdom av.

Endelig vil vi oppfordre folk til å sende inn kritikk, spesielle erfaringer og beskjed om lokale hendelser av betydning for solidaritetsarbeid som innlegg til FNL i Norge. FNL i Norge blir ikke noe godt medlemsblad uten at vi gjør det til det sjøl. Frist for slike innlegg til neste nr. er 28/4.

LYKKE TIL MED ARBEIDET I VIETNAM-UKA.

SEIER FOR FNL!

FNL iNorge-red.

INVASJONEN I LAOS .

Laos-invasjonen har vist seg å være en fiasko.

Nixons "vietnamiseringspolitikk" har lidd et nytt stort nederlag, mens folket i Indo-Kina vinner fram til stadig nye seire. Folk verden over uttrykker sin avsky for USA-imperialismen, situasjonen blir stadig lysere for de anti-imperialistiske krefte i Indo-Kina og verden forøvrig.

Selv konservative og liberale politikere har nå fordømt Laos-invasjonen og innrømmet dens fiasko. I USA har ledende folk innen senatet rettet sterke angrep mot Nixons "eventyrpolitikk". "Fredsdue" blir flere og flere. I Sør-Vietnam har framstående offiserer og generaler innen Saigon-juntaen gått i mot invasjonen--motsetningen innen juntaen har blitt skjerpet. Til og med krigshisseren Ky har kommet med en fordømmelse. At Ky må bruke slike uttalelser som "valgflesk", sier oss noe om hvor stor splittelsen i juntaen må være. Fienden er i ferd med å råtne innenfra.

Hva er årsaken til USA-imperialismens aggresjon i Laos.

Nixon hevder at han vil "redde" landet fra Nord-Vietnameserne og kommunister, som aldri overholdt Geneve-avtalen av 1962.

Dette er en løgn fra imperialistenes side. Sannheten er at USA-imp. aldri overholdt Geneve-avtalen. Det het at alle fremmede tropper sammen med sine rådgivere og instruktører, samt utenlandske sivile "forbundet med forsyning av krigsmateriell" skulle trekke seg ut av Laos.

Selv i følge to statlige tjenestemenn i USA, Paul F. Langer og Joseph J. Zasloff, etterlot USA ca. 3 500 "militære rådgivere" i landet i -62 (mens de anslo antall nordvietnamesere til ca. 700). Vi ser igjen at det ikke faller vanskelig å avsløre imperialistenes løgner.

Folket i Laos er Pathet Lao og Neo Lao Hak Sat (NLHS), og ikke USA-imperialismen og dens lakeiers utplyndringsbander. Folket i Laos vil ikke ha noe med USA-imp. å gjøre. Ved de frie valgene i 1958 fikk NLHS 9 av de 21 representantene til nasjonalforsamlingen, "komiteen for fred og nøytralitet" fikk 4 representanter. Denne komiteen støtter NLHS og Pathet Lao. De konservative fikk ved valget 5 representanter, mens de 3 siste ikke tilnærte noe parti. Lederen for NLHS (Souphanouvong) fikk det største stemmeantallet og blei valgt til president.

Før og etter Geneveavtalen har USA-imperialistene ved CIA stadig foretatt kuppforsøk. I 1964 lyktes de og satte inn sin egen marionette regjering.

Den internationale kontrollkomisjonen som var opprettet etter Geneve-avtalen av 1961-62, erklærte at kuppet var brudd på avtalen.

Kildematerielle til denne historikken er bl. a. hentet fra boka til Noam Chomsky: "At war with Asia" (Fontana 1971), dessuten fravestlige journalister og observatører som ingen ville beskyldte øfr for å være kommunister.

Siden 1964 har USA gjennomført daglige bombetokter over Laos, og de siste åra har de stadig utviklet sin "spesialkrig" i landet. Men med folkekrigens logikk har dette bare økt oppslutninga om Neo Lao Hak Sat (Laos patriotiske front). I fjor frigjorde fronten bl.a. Krukkesletta i nord og flere byer i sør, bl.a. Sepone, som Saigon-hæren forgjeves prøvde å ta nå.

Fronten kontrollerer nå hele det østlige Laos, eller ca. 2/3 av landet. På denne bakgrunn må vi se USA-imperialismens desperate invasjonforsøk.

MISLYKKET INVASJON

Under invasjonen i Laos i februar i år, rykket om lag 25000 sør-

vietnamesiske og amerikanske soldater støttet av flystyrker inn i det sydlige delen av landet. De hadde en framgang de 4-5 første dagene. Dette skyldes for en del at frigjøringsstyrkene blei overrasket og trengte tid til å befestе sine egne krefter, men dessuten var det en bevisst gerillataktikk fra deres side. Da Pathet Lao gikk til motangrep, var det jamt slutt på bandittenes framgang. "Eliteavdelinger" fra Marionettehæren ble fullstendig oppløst, og USA-helikopterne måtte fly i skytteltrafikk med flykten- de Saigon-soldater. Ved flukten fra basen "Lulu" var Saigon-sol- datene så desperate at de klynget seg til helikoptermeiene! (Etter meldinger bl.a. i Arbeiderbladet)

Samtidig angrep Sør-Vietnam Fri- gjøringshæren de amerikanske styr- kene i Khe Sann-basen og langs riksvei 9 på vietnamesisk side av grensen:

"Alt mulig naglet nedover panser- kollisionen fra krattskogen langs veien -- 122 millimeters raketter, hypermoderne panserbrytende pro- sjektiler som skjærer seg gjennom en kjempetank "som smør", granater og mitraljøseild.

For USAs panserstyrker er dette en helt ny kamp, en ny motstander -- de er blitt like sjokkert som helikopterførerene da de møtte den drepende luftvernilden over Laos."

Femti av de amerikanske soldater, har nektet blankt enda en gang å løpe spissrot mellom Lang Vei og Laos Bao. De fikk ordre om å slå seg fram til gren- sen for å møte med seg radiout- styret for noen av de ødelagte panserkjøretøylene, men så blankt nei."

(Sitat fra Sven Østes artikkel i Dagbladet av 24. mars i år.)

USA og Saigon-troppene tapte ikke bare i Sør-Laos og i nordlige Quang Tri-området, men de har også hatt store tap på alle andre slag- marker. I Kambodsja var amerikaner- ne og deres marionetter under ild fra alle kanter. Operasjon "Full- stendig Seier" har lidd fullsten- dig nederlag.

Samtidig har den politiske uro bl.a. i Saigon fortsatt å øke.

I følge pålitelige kilder mistet USA og Saigon-troppene over

3 500 mann og 210 panserkjøretøyer bare i februar (Vietnam in Strug- gle). Saigon-troppenes fremste feltleder, generalløytnant Do Cao Tri, ble drept under felttoget.

Det siste man har kunnet lese i norske aviser er at de siste rester av fronten i Laos er brutt sammen, og amerikanske panser- styrker blir fullstendig smadret under forsøk på å redde stumpene i tilbaketrekkinga langs riksvei 9 på den vietnamesiske sida av grensen.

POLITISK ANALYSE. MOTIVER OG KONSEKVENSER.

La oss først understreke nødven- digheten av at alle anti-imperia- lister gjør en grundig og gjennom- -arbeidet politisk analyse av Laos-invasjonens politiske motiv og konsekvenser, slik at vi kan sette dem inn i den riktige sammenheng, forstå den i et større perspektiv, --og nettopp ikke for vår egen tilfredsstillel- ses skyld, men fordi vi skal bru- ke analysen i vårt arbeid for å fremme de indo-kinesiske folks ska.

INDO-KINA MARS 1971.
PILENE ANGIR USA- OG
SAIGON-TROPPENES MISLYKTE
FELTTOG I LAOS OG KAMBODSJA

Det er to sider ved Laos-invasjonen som faller oss i øynene når vi forsøker å analysere den: for det første at den har nær tilknytning til Nixons vietnamiseringspolitikk, og hans forsøk på å bevise at den har lyktes, og for det andre at den er et ledd i et gigantisk valgtaktisk spill.

Vietnamiseringspolitikken er ingen ny vri fra USA-imp.s side, og de fleste anti-imp. har allerede opparbeidet seg en god forståelse av denne politikks innhold, og vi skal derfor ikke dwell altfor lenge omkring denne. Det er alikevel nødvendig å klargjøre et par saker, nemlig bakgrunnen for vietnamiseringspolitikken, og selve det nye som er brakt inn i denne i og med Laos-invasjonen.

Nixon møter stadig større motstand hjemme i USA. Det blir vanskeligere og vanskeligere for ham å føre det amerikanske folk bak lyset. Fler og fler gjennomskuer Nixons falske ord og råtne metoder, noe som tydelig går fram av meningsmålingersom nylig er foretatt i forbindelse med Laos-inv. Et par sitater fra "Cultura" nr.2 -71, viser dette helt klart. (Cultura er organ for Senter-stud; Her heter det: "En gallupundersøkelse foretatt umiddelbart etter invasjonen i Laos viste at 73% av befolkningen ønsker samtlige tropper heim fra Indo-Kina innen årets utgang. For et halvt år siden var det tilsvarende tall 55%."

"En annen opinionsundersøkelse, foretatt av fjernsynsselskapet NBC, viste at hele 46% av de spurte mente at det deltok amerikanske tropper i invasjonen til tross for regjeringens forsikringer om det motsatte. Bare 14% trodde på løfter om at invasjonen ville minske den amerikanske deltagelsen i den indokinesiske krig."

Vietnamiseringspolitikken er en taktikk og strategi som bygger på prinsippet om å la vietnamesere bekjempe vietnameserne, eller mer omfattende, at asiater skal bekjempe asiater. Dette for å trekke amerikanske tropper ut av de hardeste kampene og hjem til USA for å således spare amerikanske

liv uten at omfanget av krigen blir redusert. Og helt nødvendig er det for oss å vite at denne politikken er utviklet og satt i gang som et direkte resultat av omfattende og økende press og motstand Nixon har møtt hjemme i USA.

Laos-invasjonen var selve prøvesteinen på om vietnamiseringspolitikken skulle lykkes eller ikke. Det var første gang sør-vietnamesiske soldater primært opererte selvstendig på slagmarken i større militær sammenheng. Og hemmeligheten fra Nixons side var nettopp å få brakt på det rene at vietnamiseringen hans hadde lyktes slik at opinionen i USA kunne bli blidgjort. Og dette er av spesiell viktighet for Nixon akkurat nå fordi han står overfor valg i -72.

Da Laos -invasjonen var en slik dundrende fiasko, betyr det for det første at vietnamiseringspolitikken er totalt mislykket, at Saigon-soldater ikke greier seg på egen hånd ---selv med støtte fra amerikanske luftstyrker amerikanske rådgivere og elite-soldater mot de forente frigjør hærene, og for det andre : Nixon møter enda større motstand hjemme i USA og verden forøvrig enn tidligere---og at det skal bli ytterst vanskelig for ham å bortforklare nederlaget overfor det amerikanske folket foran valget, noe som kan (og dette er viktig å forutse)få Nixon til å gjøre de mest desperate ting for å endre på situasjonen.

Men Laos-invasjonen må ikke kun sees i sammenheng med situasjonen i USA og Nixons politikk. Minst like viktig for vår forståelse av invasjonen er å se den i forbindelse med den politiske og militære situasjonen i Indo -Kina, og spesielt samband med det forestående valget i Sør-Vietnam. For det må være helt klart at grunnen til og forutsetningen for at president Tieu har gått med på Nixons vietnamiseringspolitikk --og Laos-inv. som et ledd i denne --er at Nixon har lovet å backe ham opp ved valget. Til og med vise-president ^{Ky har} gjennomskuet dette, og har søkt å utnytte opposisjonen og den

(forts. s. 9)

ANERKJENNELSE AV DRV!

Den nye regjeringen har erklært at den vil søke å opprette diplomatiske forbindelser med DRV. Dermed er en norsk anerkjennelse av DRV snart et faktum.

Anerkjennelse av DRV er et krav Solkom har stilt i flere år. Når det nå blir gjennomført, må vi ha klart for oss hva denne hendinga betyr.

For det første: Norsk anerkjennelse av DRV er et slag i an-siktet for USA-imperialismen. Kanskje ikke av de voldsomste slag, men ikke nok. Norge blir det første NATO-land som anerkjen-ner DRV, og Norge er rundt i verden kjent som en av USAs mest trofaste allierte. Det er klart at en slik anerkjennelse fra Norges side isolerer og svekker USA-imperialismen diplomatisk og politisk, det oppmuntrer folket i Vietnam og krigsmot-standerne i USA sjøl. Det var ikke nok for Washington at Sverige anerkjente DRV, Norge blir et nakk verre.

For det andre: Anerkjennelsen er en seier for det anti-imper. solidaritetsarbeidet i Norge. Ledelsen av DNA har ikke kommet fram til denne politikken av seg sjøl. De er blitt tvunget til den ved press fra opinionen i og utenfor DNA. La oss se litt på den politikken DNAs ledelse har ført i Vietnam-spørsmålet, særlig på det diplomatiske om-rådet:

1952: DNA-regjeringen slutter seg i NATO-rådet til en ut-talelse som uttrykker "sin" helhjertede beundring for de franske styrkers ... kraftige og langvarige kamp mot kommunistisk aggre-sjon" og "at deres felttog i Indo-Kina fortjener kon-tinuerlig støtte fra NATO-regjeringene."

1960: DNA-regjeringen utnevner en ny nonomær generalkonsul i Saigon. Dette oppfattes

som en klar juridisk aner-kjennelse av Diem-regimet i Saigon.

(1960-64: USA trapper opp for al-vor i Vietnam. Aug.-64 begynner terrorbombinga av DRV) Aug.-64: Arbeiderbladet skriver: "Det er ikke mulig å skjønne hvil-ken interesse de kommunistiske maktnaverne i Nord-Vietnam kan ha av å utfordre supermakten USA til å føre krigen nordover i deres egen stat og dermed påføre den store ødeleggelser."

Mars -65: Utenriksminister Lange sier om FNL: "En organisasjon som baserer sin virksomhet på systematisk terror mot sivilbe-folkningen fortjener ingen som helst anerkjennelse."

Mai -65: DNAs landsmøteuttalelse: "For om mulig å skape et bedre klima med sikte på forhandlinger må bombetoktene mot Nord-Vietnam stoppes. China og Nord-Vietnam må stanse infiltrasjonen fra nord og oppgi sin negative holdning til forhandlinger."

(65-66: DNA mister regjerings-makta. Solkom opprettes. Store demonstrasjoner i Norge mot USAs politikk)

Mai -67: DNAs landsmøteuttalelse: "Den nasjonale Frigjøringsfront representerer en nasjonal og sosi-al reisning med oppslutning fra de store folkemasser i Vietnam, og "DNA tar avstand fra den amerikanske regjerings politikk i Vietnam."

(67-68: Den anti-imperialistiske linja slår igjennom i Solkom. Arbeidet blomstrer kraftig opp. Tet-offensiv i Vietnam.)

Våren 69: Kravet om anerkjennelse som er reist av Solkom og fulgt opp av SF, NKP, Vietnambevegelsen, blir tatt opp i stortinget. Utenriksminister Lyng går i mot det. DNAs Bratteli og Finn Moe (Utenrikskomiteen) er enige, og Moe sier at han "anså en aner-kjennelse på det nåværende tids-punkt som en ren demonstrasjon mot De forente stater."

Utover våren -69 får anerkjennelseskravet støtte fra bl.a. A-stud, AUF, Akershus Arbeiderparti, Bygningsindustriarbeiderforbundet, Oslo Arbeiderparti og Unge Venstre. Mai -69: DNAs landsmøte går inn for anerkjennelse. 69-70: DNA tar saka opp to ganger i stortinget. Høyres utenriksminister stopper den med kabinettsspørsmål.

Etter opprettelsen av PRR i -69 blir kravet om anerkjennelse av PRR tatt opp av Solkom, SF, SUF, NKP, Vietnambevegelsen m.fl. DNAs Knut Frydenlund og Reulf Steen vrir seg begge unna dette kravet ved spørsmål fra "Orientering." Mars-71: DNA får regjeringsmakta og erklærer at de vil gjennomføre anerkjennelse av DRV. PRR nevnes ikke.

For å forstå denne utviklinga riktig, må vi ha for oss klart hva som bestemmer politikken til DNA-lederne i denne saka. DNA-lederne er kontinuerlig under press fra to kanter: På den ene sida fra norske kapitalkrefter som støtter USA-imperialismen og direkte fra USA-imperialismen sjøl --ikke minst gjennom NATO (Jfr. Finn Moes uttalelse våren -69). På den andre sida fra sine egne medlemmer og den norske opinionen forøvrig. Å stille seg helt ute på høyrefløyen i en slik sak er farlig både overfor opposisjonen i partiet og for velgertilslutninga.

Når anerkjennelsen ble sluppet gjennom på landsmøtet i -69 og blir lovt gjennomført nå, viser det derfor to ting: Opinionens støtte til Vietnams folk er blitt så sterk at den har presset DNA-lederne, og USA-imperialismen står så svakt politisk at den ikke kan gjøre noe for å hindre det.

Helt siden 1965 har Solkom vært den ledende kraft i solidaritetsarbeidet i Norge, og siden -67 har Solkom konsekvente anti-imp. linje påvirket opinionen til å

ta klar stilling for det vietnamesiske folk og deres virkelige representanter, FNL, PRR og regjeringen i DRV. Visst har vi ikke vært aleine om å drive arbeidet, og det er mange andre ting som har påvirket opinionen, først og fremst naturligvis den militære utviklingen i Vietnam. Men anerkjennelsen er likevel en seier for Solkom, en seier vi skal glede oss over og ta lærdom av.

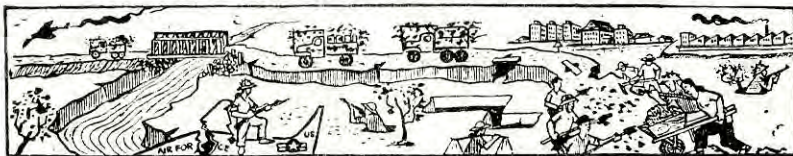
HVA SKAL VI GJØRE NÅ.

Denne seieren skal vi utnytte på to måter: Vi skal bruke den til å trekke nye folk til aktivt solidaritetsarbeid, ved å vise dem at arbeid nytter, og vi skal bruke den til å mobilisere folk på å presse regjeringa til neste logiske skritt: Brudd med Saigon-juntaen og anerkjennelse av PRR.

Om vi skal oppnå dette, må vi være litt nøye med hva slags linje vi kjører nå. For det første må vi gjøre det helt klart at vi mener at anerkjennelsen av DRV er en meget bra ting. I alle resolusjoner, løpesedler etc. til Vietnam-uka skal vi gratulere DNA-regjeringen med dette tiltaket --uten reservasjoner. Vi skal forsvare tiltaket mot angrepene fra Stray og andre høyrekrefter, og vi skal be regjeringa om å gjennomføre anerkjennelsen så fort som mulig.

Dette er ganske viktig. Om FNL-aktivistene nå, etter å ha krevd denne anerkjennelsen i lange tider tar den sure tonen "Jo, ja, det ser jo radikalt ut dette her, men de er nå noen forbanna imperialistlakeier, likevel", så vil folk bli irritert og vende seg fra oss.

Dernest må vi vise folk hvordan dette er oppnådd. Vi må fortelle dem om utviklinga i DNAs politikk. Da skal vi ikke påstå at det er vi som aleine har presset DNA-ledelsen. Det er utviklinga i

opinionen som har presset DNA-ledelsen, men nettopp denne utviklinga viser at arbeidet nytter

For så å vise folk nødvendigheten av neste skritt, brudd med Saigon-juntaen, skal vi følge opp DNAs argumentasjon. Hva sier de sjøl. er utgangspunktet for deres politikk. Jo, DNA ønsker fred i Vietnam. Hva er nødvendig for å oppnå fred i Vietnam. PRRs fredsfor-slag viser dette tydelig: Fred i Vietnam er bare mulig på to betingelser---alle USA-tropper må ut, Thieu/ky-juntaen må vekk. Anerkjennelse av DRV er en god ting, men hvis regjeringen virkelig ønsker fred, og ønsker å bidra til fred i Vietnam, kan den ikke nøye seg med det. Da må den: offisielt fordømme USAs krigføring i Indo-Kina og kreve av USAs regjering at den setter en dato for total tilbaketrekning fra Indo-Kina.
--Bryte de diplomatiske forbindelsene med Saigon-juntaen og anerkjenne PRR.

Det skal bli vanskelig for DNA å finne saklige argumenter mot disse tiltakene. Og forskjellige uttalelser fra ledende DNA-hold i det siste viser at de er på gli. 9.februar sa nestformann i DNA, Reiuulf Steen (Nå samferdselsmin.) til Arbeiderbladet: "Arbeiderpartiets standpunkt har lenge vært klart. Nå må også den norske regjering i utvetydige vendinger overfor regjeringen i USA distansere seg fra den stadige opptrap-ping av krigshandlingene". Og i et intervju med "Orientering" i fjor sa Steen at den norske diplomatiske kontakt med Saigon-juntaen "virker inkonsekvent" og at det var riktig at PRR kontrollerer størstedelen av Sør-Vietnams territorium.

Dette betyr ikke at DNA-regj. av seg sjøl kommer til å fordømme USAs politikk særlig kraftig eller bryte med Saigon-juntaen av seg sjøl. Erfaringene fra Sverige viser at anerkjennelse av DRV er en ting, brudd med Saigon-juntaen noe annet. Det er foreløpig en atskillig større utfordring til USA-imp., og regjeringa kommer ikke til å gjøre det uten å bli presset. Men det betyr at det er lett å føre argumentasjon for

dette overfor DNA-folk i arbeidet med å presse regjeringa. De argumentene regjeringa kan før mot et brudd med Saigon, må fort bli formelle eller helt søkte. De kan umulig gå inn på Strays linje og kalle Saigon-juntaen en "lovlig regjering".

HVORDAN SKAL VI UTNYTTE DENNE SAKA SLIK AT DET TJENER HOVED-OPPGAVA:

Den viktigste måten å tillemppe den sentrale hovedoppgava i vår, propaganda for organisering, til denne situasjonen, er i den direkte propagandaen overfor folk. Ved denne saka kan vi vise folk at det nytter å drive solidaritetsarbeid, og at det er bruk for dem i arbeidet. Bare ved flere folk i aktivt anti-imperialistisk solidaritetsarbeid kan vi øke det norske folks støtte til folkenes kamp i Indo-Kina og presse regjeringa videre. Vi skal ta opp argumentasjonen i løpesedler, når vi selger For Vietnam, etc., etc.

Dernest må vi bruke denne saka til organisering av opinionen i Vietnam-uka. Der en har fått til møter, demonstrasjoner, kontakt med fagbevegelser etc., bør en få til resolusjoner som ved siden av situasjonen i Indo-Kina tar opp 1). En gratulasjon til regjeringa for den lovte anerkjennelsen av DRV, og henstilling om å gjennomføre det så snart som mulig. 2). Krav om at regjeringen må følge det opp med en klar og offisiell fordømmelse av USAs krig, krav om amerikansk tilbaketrekning, brudd med Saigon juntaen og anerkjennelse av PRR.

Utenriksminister Cappelens uttalelser i Stortinget om at dette var en sak som var oppå til regjeringa, ga inntrykk av at regjeringea ønsker så lite som mulig snakk om denne saka. Det kan vi forstå. Om det hele går ganske stille, og folk bare hører noen av gryntene fra Stray, får de fort et inntrykk av at nå er Norges forhold til Vietnam-krigen i orden. Dette må vi ikke tillate. Nå er DNA-ledelsen presset på gli. Erfaringene både fra folkekrig og annet politisk arbeid viser at

det er da en må intensivere framstøtene, for da er folk oppmuntret og motstanderen forvirret

**BRUK SEIEREN TIL NY FRAMGANG !
ORGANISERFOLKEOPINIONEN PÅ KRAVE-
NE OM BRUDD MED SAIGON-JUNTAEN -
OG ANERKJENNELSE AV PRR !**

SPÖRSMÅL:

Hvorfor er det viktig at vi gratulerer regjeringa med at den vil anerkjenne DRV ?

Hvordan kan dere konkret bruke denne saka til å trekke folk med i Solkoms arbeid ?

Hvilke metoder utover det vanlige propagandaarbeidet har grupps/du tenkt å bruke i V-uka for å markere de videre kravene til regjeringa ? Diskuter tiltak som artikler i avisene, resolusjoner fra møter, forslag om resolusjoner i skolesamfunn og bedriftsklubber, - ut fra de planene dere/du har for arbeidet i uka.

INVASJONEN I LAOS

(FORTS. FRA S. 5)

Økende motstand som har utviklet seg innen Siagon-juntaen mot Laos-invasjonen. "Dagens Nyheter" kommenterer situasjonen slik den 2/3-71: "Kys anklagelse mot sin partner i juntaen har blitt en bomb i maktspelet i Syd-Vietnam, og et budskap som avsløjar stamningarna inom armen. Bland moderata politiker i Saigon anser man at tusintals soldater offrats i Laos som ett led i Nixons och Teius samspel."

Dette viser tydelig at fienden er i ferd med å råtne, oppløses innvendig, og at de ikke griper å vise et ennetlig ansikt utad, noe som er klare tegn på at marionettehæren og USA-aggresore-

ne er tvunget ytterligere på defensiven, samtidig som folkenes frigjøringshærer --gjennom heltemodig og seirrik innsats --har gått fram både militært, politisk og ikke minst moralsk.

Det er viktig å understreke Pathet Laos hovedrolle i kampene, og peke på at fiendens invasjon har konsolidert fronten i Laos internt og økt støtten fra befolkningen.

Men det viktigste for seieren er det fine samarbeidet mellom de ulike landene. I mars ble det avholdt en ennetskonferanse hvor Pathet Lao, Nord-Vietnam, FNL og FUNK (Kambodias nasjonale ennetsfront) ble enige om å drive felles politikk for å kaste USA-imp. ut av Indo-Kina og befri alle landene.

Resultatet av konferansen har altså ikke latt vente på seg. Ethvert land må kjempe sin egen frigjøringskamp, men fordi krigen i Indo-Kina er en krig, er det viktig at de indo-kinesiske folkene står skulder til skulder og løfter sammen

Sammen vil de ha styrke til å jage de amerikanske angriperne ut av hele Indo-Kina og igjen gjøre denne halvøya til et fredelig hjørne av verden.

SPÖRSMÅL:

Hva var de viktigste årsakene til Laos-invasjonen ? Hvordan skal vi best tilbakevise reaksjonære henvisninger til "Nord-Vietnamesisk aggresjon" ?

Hvilke konsekvenser vil Saigon- og USA-troppenes nederlag nå sannsynligvis få for situasjonen i USA og i Indo-Kina ?

Hvordan skal vi best bruke Frigjøringsstyrkenes store seire i propagandaen i Vietnamuka ?

1. MAI - EN VIKTIG DAG FOR ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID !

1. mai er det arbeidende folkets store internasjonale kamp- og solidaritetsdag. Det er den dagen da arbeiderne i by og bygd, i alle land, går på gata og manifesterer sine krav og sin enhet, sin solidaritet. 1. mai er en viktig dag for Solkom, en dag vi skal bruke til å propagandere Vietnams folks sak for de lag av folket som er spesielt viktige i vårt arbeid.

Å sette vårens hovedoppgave ut i livet betyr bl.a. å gå ut 1.mai. Alle FNL-grupper bør merke seg denne dagen, og alt etter sin styrke og erfaringer sette seg konkrete mål i propagandaen. Dette skal vi seinere komme tilbake til.

En viktig sak i arbeidet vårt er aksjonsenhet. Mange grupper vil antakelig bli innbudt til å delta i et 1.mai-tog. Det er her viktig å merke seg en del prinsipper.

For det første: FNL-grupper kan ikke ta stilling til paroler som ikke er anti-imperialistiske i innhold, paroler som strekker seg utover vårt program. Fronten har en begrensning: Vi tar utgangspunkt i Indo-Kina i kampen mot USA-imperialismen, vår oppgave er å mobilisere flest mulig til støtte for de indo-kinesiske folkenes sak. Dette er kjerna i vårt program, det almenne grunnlaget fronten har. Det betyr at vi f.eks. ikke kan ta stilling til faglige paroler, paroler som er generelt anti-kapitalistiske, eller paroler med sosialistisk innhold.

For det andre: Fronten beholder sin uavhengighet i aksjonsenheten. Det betyr at vi må kunne stille våre egne paroler, vi går ikke med i aksjonsenhet som ikke har et klart anti-imperialistisk grunnlag som vi sjøl kan utdype med våre egne paroler.

Det som vil være aktuelt de fle-

ste steder, er Samorg-, SF-, NKP- eller Rød Arbeiderfront-tog. Landsstyret sitter inne med svært få erfaringer fra aksjonsenhet 1.mai bortsett fra Oslo.

Når det gjelder Samorg-tog, kjenner vi ikke til om noen FNL-grupper har deltatt, og det er vanskelig å si om det blir aktuelt. Dersom noen FNL-gruppe skal delta i Samorg-tog, er det klart at vi her som ellers må stilles fritt innafor ei klar anti-imperialistisk ramme det er enignet om.

Det er klart at vi ikke er imot å inngå ei slik aksjonsenhet. Det er på den annen side også klart at vi må føre kamp mot sosialdemokratiets feilaktige linje i Vietnamspørsmålet, dette er ufravikelig, sjøl om sosialdemokratene ettervert gjør noen bråting.

SF- og NKP-tog kan kanskje bli mer aktuelt. SF-ledelsen har stort sett motarbeidet Solkom de siste årene, men SFU slutter nå fullt opp om vår linje, og en del steder er det kanskje SF-lag som støtter dette. Dette bør FNL-gruppene event. undersøke. NKPs ledelse og Solkom har forskjellig syn på Sovjets rolle i verden, men også her kan det være lokallag som vil samarbeide med den lokale FNL-gruppa.

En del grupper har tidligere gått med i Rød Arbeiderfront-arrangementer, og FNL-gruppene i Oslo har i år mottatt en innbydelse fra Rød Arbeiderfront i Oslo. Den anti-imperialistiske delen går under hovedparolen: Bekjemp USA-imperialismen og alle dens lakeier. Det er også blitt lagt fram et punktprogram til utdyping av denne parolen. Fronten stilles fritt til å ta med egne paroler.

LS/AU har drøfta innbydelsen, og konkluderer med at hovedparolen og punktprogrammet er riktig stilt ut fra frontens grunnlag og situasjonene i verden i dag. Rød Arbeiderfront 1.mai arrange-

res på initiativ fra de marxist-leninistiske organisasjonene SUF (m-1), ML-gruppene og MI-Front i NKP. Fronten har et godt forhold til disse organisasjonene, som alltid og konsekvent har støttet oss.

IS/AU mener det ikke har grunnlag for å fatte noen avgjørelse angående tilslutning til noen av de I.mai arrangementer som vil være aktuelle. Saken har ikke vært tilstrekkelig diskutert blant aktivistene. FNL-gruppene stilles fritt i spørsmålet om slik tilknytning I.mai. Vi vil legge opp til at saken blir tatt opp på landsmøtet. Send derfor inn rapporter.

Når det gjelder det praktiske er det viktig at FNL-gruppene viser ansikt I.mai. Dersom en går med i f.eks. et tog, bør dette markeres skikkelig, og den anti-imperialistiske delen bør være "rein" for andre paroler, bilder, etc. Det har vært synda en del her tidligere. Det er i alle tilfelle svært viktig å selge For Vietnam. Dersom det ikke er tog på stedet, kan en f.eks. holde en stand eller drive gatesalg og innsamling til Frigjøringsfondet. Sjøl om en ikke går med sosialdemokratene i noe konkret arrangement, er det i alle tilfelle viktig at vi bruker tid til å spre vår propaganda blant dem og diskuterer med dem.

Solkom vil samarbeide med de andre anti-imperialistiske organisasjonene Kampanjen Norge ut av Nato og Palestinakomiteen i utgivelse av en landsomfattende løpeseddel I.mai. Denne er et godt grunnlag for å markere vår sjølstendige linje I.mai, og propagandere viktigheten av internasjonal solidaritet med utgangspunkt i kampen i Indo-Kina. Gruppene må bestille seddelen så fort som mulig, og seinst 17. april.

I iveren etter å føre ut vår linje og finne metoder til å bruke I.mai til å trekke fler folk med i arbeidet er det svært viktig at vi ikke glømmer våre tidligere erfaringer om forutsetningene

for å vinne framgang i arbeidet. Vi må ikke ta lett på oppgavene i det internet livet i fronten. Linja i I.mai-arbeidet og spørsmålet om aksjonsenhet må drøftes grundig blant medlemmene, slik at alle medlemmene trekkes med i arbeidet og får utfolde sitt initiativ. Sjøl om mange praktiske saker presser på, begår vi bare dumheter og framgangen stangerer dersom vi ikke følger prinsippet om å sette politikken fremst. Diskuter sakene grundig, ut fra situasjonen i verden, i Norge, i fronten. Hvilke paroler er de riktige å stille I. mai? Hvordan skal vår taktikk i aksjonsenhet være? Hva betyr linja overfor sosialdemokratene I.mai?

Still også konkrete mål i arbeidet, ut fra gruppas situasjon og hva som er dens hovedoppgave. Slike mål kan være å få folk med i studier, få vedtatt en uttalelse. Det kan gå på den enkelte aktivist: så og så mange folk skal jeg ha snakket med, solgt FV til osv.

UT PÅ GATA I.MAI! DRIV PROPAGANDA FOR ORGANISERING!
BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN.
LENGE LEVE DE INDO-KINESISKE
FOLKENES SEIERRIKE FRIGJØRINGS-
KAMP!

SPØRSMÅL:

Diskuter ut fra de lokale forholdene på stedet hvordan dere best kan utnytte I.mai til anti-imperialistisk arbeid.

Bør Solkom sentralt ta avgjørelse om hvilke tog gruppene evt. kan slutte seg til på I. mai, eller bør gruppene også for framtida stå fritt ut fra de generelle prinsippene vi har antydnet?

Fr. 20 selger fred.
600 lops.

BRUK FRIGJØRINGSFONDET I PROPAGANDAEN !

FRIGJØRINGSFONDET

Frigjøringsfondet er oppretta for å gi FNL og PRR penge støtte. Denne støtten går uavkortet og uten vilkår fra vår side direkte til FNL og PRR. Den er et håndfast bevis på vår solidaritet med folkets frigjøringskamp i Vietnam. I fjor blei det samla inn ca. 37 000 kr. Resultatet er forsåvidt bra, men det kan bli langt bedre med litt med aktiv innsats fra FNL-gruppene side.

Pengeinnsamling på bøsser til FF kan brukes som et springbrett til å få folk i diskusjon. Dere kan forklare hva FF er, hva det står for og hva pengene går til. På den måten kan dere propagandere for vietnamarbeidet samtidig som dere samler inn hardt tiltrengt materiell støtte til FNL og PRR. Ved å bruke FF i en slik utadretta

virksomhet kan dere gjøre folk mer oppmerksomme på det anti-imp. arbeidet, gi dem en mulighet til å støtte FNL konkret, og kanskje få noen nye aktivister til Solkom.

For å få litt mer kontinuitet i virksomheten med FF, var det bra om dere i gruppene satte bestemte (men realistiske) mål for hvor mye dere skulle samle inn i løpet av f.eks. en måned.

Ia arbeidet med FF være en aktiv del av det politiske arbeidet i Solkom. Bruk FF i Vietnamuka, når dere har stands og møter og ellers i arbeidet ute blant folk. I mai er f.eks. en dag da folk er bevisst betydninga av internasjonal solidaritet, og det er ikke dumt om noen aktivister går med FF-bøssene den dagen.

VIETNAM- UKE 19.-25. april

LA VIETNAM-UKA VÅREN 71
BLI DEN BESTE
I SOLKOMS HISTORIE !